
Het gebed van Salomo 2 Kronieken 20:14-42

De tekst en de structuur

Hieronder is het gebed weergegeven, maar dan aangevuld met enige aanwijzingen met betrekking tot de structuur. Zo wordt het gemakkelijker om de inhoud van het gebed in je op te nemen.

➤ *Salomo erkent en looft de HEERE, vanwege het houden van Zijn beloften*

14-15 En hij zeide: HEERE, God van Israel,
er is geen God gelijk Gij, in den hemel noch op de aarde,
houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw knechten,
die voor Uw aangezicht met hun ganse hart wandelen;
Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden hebt, wat Gij tot hem gesproken had; want met
Uw mond hebt Gij gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te dezen dage is.

➤ *Salomo bidt voor zichzelf en pleit op de beloften aan David gedaan*

16-17 En nu, HEERE, God van Israel,
houd Uw knecht, mijn vader David, wat Gij tot hem gesproken hebt, zeggende: Geen man
zal u van voor Mijn aangezicht afgesneden worden, die zitte op den troon van Israel;
alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen in Mijn wet, gelijk als gij
gewandeld hebt voor Mijn aangezicht.
Nu dan, o HEERE, God van Israel!
Laat Uw woord waar worden, hetwelk Gij gesproken hebt tot Uw knecht, tot David.

➤ *Salomo leidt zijn eigenlijke vraag in: dat de HEERE in het huis aanwezig zal zijn en zal horen naar de gebeden die daar of in de richting daarvan zullen worden uitgesproken.*

18-21 Maar waarlijk, zou God bij de mensen op de aarde wonen? Ziet de hemelen,
ja, de hemel der hemelen, zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd
heb?
Wend U dan nog tot het gebed Uws knechts, en tot zijn smeking, o HEERE, mijn God,
om te horen naar het geroep en naar het gebed, dat Uw knecht voor Uw aangezicht bidt.
Dat Uw ogen open zijn, dag en nacht, over dit huis, over de plaats,
van dewelke Gij gezegd hebt, Uw Naam daar te zullen zetten; om te horen naar het gebed,
hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.
Hoor dan naar de smekingen van Uw knecht, en van Uw volk Israel,
die in deze plaats zullen bidden; en hoor Gij uit de plaats Uwer woning, uit den hemel, ja,
hoor, en vergeef.

➤ *Salomo bidt voor zeven specifieke situaties.*

Structuur: Als dit of dat gebeurd zal zijn en men het volgende zal doen, wilt u dan horen.

Als iemand tegen zijn naaste gezondigd zal hebben

22-23 Wanneer iemand tegen zijn naaste zal gezondigd hebben, en die hem een eed des vloeks
opgelegd zal hebben, om zichzelf te vervloeken, en de eed des vloeks voor Uw altaar in
dit huis komen zal;
Hoor Gij dan uit den hemel, en doe, en richt Uw knechten, vergeldende den goddeloze,
gevende zijn weg op zijn hoofd, en rechtvaardigende den rechtvaardige, gevende hem naar
zijn gerechtigheid.

Als er door zonde een veldslag verloren wordt

24-25 Wanneer ook Uw volk Israel voor het aangezicht des vijands zal geslagen worden,
omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en zich bekeren, en Uw Naam belijden, en voor
Uw aangezicht in dit huis bidden en smeken zullen,
Hoor Gij dan uit den hemel, en vergeef de zonden van Uw volk Israel, en breng hen weder
in het land, dat Gij hun en hun vaders gegeven hebt.

Als er een door nationale zonde droogte zal zijn

- 26-27 Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als Gij hen geplaagd zult hebben;
Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonden Uwer knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun zult geleerd hebben den goeden weg, in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op Uw land, dat Gij Uw volk tot een erfenis gegeven hebt.

Als er hongers zal zijn

- 28-31 Als er hongers in het land wezen zal, als er pest wezen zal, als er brandkoren of honigdauw, sprinkhanen en kevers wezen zullen, als iemand van zijn vijanden in het land zijner poorten hem belegeren zal, of enige plage, of enige krankheid wezen zal; Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, of van al Uw volk Israel geschieden zal, als zij erkennen, een ieder zijn plage en zijn smarte, en een ieder zijn handen in dit huis uitbreiden zal;
Hoor Gij dan uit den hemel, de vaste plaats Uwer woning, en vergeef, en geef een iegelijk naar al zijn wegen, gelijk Gij zijn hart kent; want Gij alleen kent het hart van de kinderen der mensen. Opdat zij U vrezen, om te wandelen in Uw wegen, al de dagen, die zij leven zullen op het land, dat Gij onzen vaders gegeven hebt.

Als vreemden komen bidden

- 32-33 Zelfs ook aangaande den vreemde, die van Uw volk Israel niet zijn zal, maar uit verren lande, om Uws groten Naams, en Uwer sterke hand, en Uws uitgestreken arms wil, komen zal; als zij komen, en bidden zullen in dit huis;
Hoor Gij dan uit den hemel, uit de vaste plaats Uwer woning, en doe naar alles, waarom die vreemde tot U roepen zal; opdat alle volken der aarde Uw Naam kennen, zo om U te vrezen, gelijk Uw volk Israel, als om te weten, dat Uw Naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd heb.

Als men op oorlogspad is

- 34-35 Wanneer Uw volk in den krijg tegen zijn vijanden uittrekken zal door den weg, dien Gij hen heenzenden zult, en zullen tot U bidden naar den weg dezer stad, die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik Uw Naam gebouwd heb;
Hoor dan uit den hemel hun gebed en hun smeking, en voer hun recht uit.

Als het volk door zonde in ballingschap gevoerd zal worden

- 36-39 Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U (want geen mens is er, die niet zondigt), en Gij tegen hen vertoornd zult zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands, dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk wegvoeren in een land, dat verre of nabij is; En zij in het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn, weder aan hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeren, en tot U smeken in het land hunner gevangenis, zeggende: Wij hebben gezondigd, verkeerdelijk gedaan, en goddelooslijk gehandeld; En zij zich tot U bekeren, met hun ganse hart en met hun ganse ziel, in het land hunner gevangenis, waar zij hen gevankelijk weggevoerd hebben, en bidden zullen naar den weg huns lands, dat Gij hun vaders gegeven hebt, en naar deze stad, die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd heb;
Hoor dan uit den hemel, uit de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en hun smekingen, en voer hun recht uit, en vergeef Uw volk, wat zij tegen U gezondigd zullen hebben.

➤ Salomo besluit zijn gebed met vergelijkbare elementen als bij de inleiding: dat de HEERE steeds zal horen als er vanaf deze plaats gebeden wordt; dat de HEERE Zijn intrek zal nemen in het huis; dat de HEERE Zijn zegen aan Salomo zal geven en daarmee Zijn belofte aan David zal houden.

- 40-42 Nu, mijn God,
laat toch Uw ogen open en Uw oren opmerkende zijn tot het gebed dezer plaats.
En nu, HEERE God,
maak U op tot Uw rust, Gij en de ark Uwer kracht; laat Uw priesters, HEERE God, met heil bekleed worden, en laat Uw gunstgenoten over het goede blijde zijn.
O HEERE God!
wend het aangezicht Uws gezalfden niet af; gedenk der weldadigheden van David, Uw knecht.

Aantekeningen

De context van dit gebed

- 2Kron.1 Salomo komt aan de macht
- 2Kron.2 Voorbereidigen voor de tempelbouw
- 2Kron.3-4 Bouw van de tempel
- 2Kron.5 De tempel is klaar
- De inrichting wordt afgemaakt.
 - De ark wordt in het heilige der heilige gebracht.
 - Aansluitend is er een muzikale lofprijzing voor de HEERE.
 - Het huis wordt gevuld met de wolk van Zijn aanwezigheid.
- 2Kron.6 Het vervolg van de inwijding van de tempel
- Salomo presenteert het huis aan de HEERE.
 - Hij gaat het volk zegenen. Begint met een lofprijzing en verhaalt de aanloop naar de tempelbouw (6:4-11).
 - Salomo staat en knielt op het voorgestoelte, wat in de voorhof staat en breidt zijn handen uit (6:12-13) om het volk te zegenen:
- > Het gebed bij de inwijding van de tempel (6:14-42)
- 2Kron.7 Wat er na de inwijding gebeurt
- De HEERE laat weten dat hij in het huis wil wonen (7:1-3).
 - Er worden offers gebracht en muziek gemaakt (7:4-7).
 - Er wordt zeven dagen lang feest gehouden en daarna is er een verbodsdag (7:8-11).
 - De HEERE verschijnt aan Salomo en laat hem weten hoe Hij op het gebed reageert en wat er zal gebeuren als men de HEERE wel of niet zal blijven dienen (7:12-22).

Vers 14-17

In dit hoofdstuk vinden we 9 keer de naam van David. Steeds weer spreekt Salomo over dat wat tot zijn vader David gesproken is.

Met het woord wat de HEERE tegen David gesproken heeft (vers 17) wordt bedoeld wat staat in 1Kon.2:4. Als David de troon overdraagt aan zijn zoon Salomo, vertelt hij hem dat het bewaren van Gods geboden ertoe zal leiden dat Gods belofte aan David, namelijk over de eeuwige heerschappij van zijn troon, waarheid zal worden.

Salomo heeft nu de wil van de HEERE uitgevoerd, door voor Hem een huis te bouwen en hij herinnert de HEERE aan deze belofte.

Vers 20

In dit vers vinden we de kern van Salomo's gebed verwoord. Salomo smeekt hier en ook verder in dit gebed de HEERE of Hij (merkbaar) aanwezig wil zijn op deze plaats van gebed, in die zin dat de HEERE de gebeden die hier worden uitgesproken zal verhoren. Ook hier weer herinnert hij de HEERE aan Zijn beloften en hij citeert uit Deut.12:11 en 2Sam.7:13. In die teksten wordt voorzeggd dat er op een centrale plaats in het land een heiligdom voor God zal komen, als het volk in het land zal wonen.

'HEERE, hoor en verhoor ten allen tijde', dat is het kernegebed van Salomo en dat is ook wat hij vraagt voor het volk.

Vers 22-39

Salomo vraagt niet zomaar of God de gebeden in het algemeen wil verhoren, maar juist ook als er gezondigd is. Achtergrond van deze vraag is dat Salomo, als leider van Gods volk Israël, heel goed weet dat zonde een scheiding maakt tussen God en Zijn volk en dat ongehoorzaamheid zal leiden

tot de voltrekking van de vloek. Hij kende ongetwijfeld de voorzegging die God hierover al aan Mozes gedaan had (Lev.26; Deut.11:26-28 en Deut.28-30).

Het volk is op dit moment enthousiast voor de nieuwe tempel, maar Salomo voorziet hoe de geschiedenis zal gaan lopen. Dat blijkt wel uit de scenario's die hij schetst: oorlog, droogte, onvruchtbaarheid en het weg moeten uit het land zijn allemaal voorzegde gevolgen van het verlaten van Gods geboden. Salomo smeekt God om zich ondanks de zonde niet aan het volk en aan de tempel te onttrekken met Zijn aanwezigheid.

Vers 22

Deze tekst wordt verschillend vertaald, waardoor het niet zo duidelijk is wat hier bedoeld wordt. Als niet duidelijk is of iemand een strafbaar feit heeft gepleegd, moet dat worden uitgezocht in Gods aanwezigheid (Ex.22:7-11). Met het 'opleggen van de eed des vloeks' wordt dan bedoeld dat de benadeelde partij van de vermeende dader eiste dat hij zich in Gods huis moest verantwoorden; 'de eed van de vloek kwam dan voor het altaar'. Daar werd door de priester recht gesproken. Salomo vraagt of de HEERE in dergelijke situaties ervoor wil zorgen dat er recht geschiedt. Dat kan inhouden dat de schuldige zijn verdiende loon krijgt, maar ook dat de onschuldige vrij gesproken wordt.

Vers 27, 31 en 33

In deze verzen zie je doorschemeren wat Gods eigenlijke bedoeling was met Zijn volk: wonen in het land; genieten van de vruchtbaarheid van dat land (vloeiend van melk en honing); blijven in het land; ervoor zorgen dat de omringende volken Israëls God zouden leren kennen (Ex.19:5-6).

Vers 28-31

Brandkoren en honingdauw zijn ziekten die het graan verpesten, zodat het graan zwart wordt en verschrompelt of dat het niet tot rijping kan komen.

Vers 34 en 38

In tegenstelling tot het 'bidden in het huis' spreekt Salomo ook twee keer over het 'bidden in de richting van het huis'. We zien hiervan een voorbeeld in het leven van Daniël (Dan.6:10).

Vers 36-39

Hier wordt letterlijk voorzegd hoe het rondom de ballingschap zal gaan; het weggevoerd worden door vijanden; het tot inkeer komen; het doen van schuldbelijdenis en het ontvangen van vergeving. Dit is al deels in vervulling gegaan bij de wegvoering van het tweestammenrijk naar Babel. De HEERE heeft echter beloofd dat Hij eens alle stammen zal bijeen brengen uit de volken (Jer.23:3; 29:14; 31:8; 32:37; Ezech.11:17; 36:24; Zach.10:10). We mogen naar de volle vervulling hiervan nog steeds uitzien.

Vers 41

'Maak U op tot Uw rust' kan vertaald worden met 'Sta op HEERE, naar Uw rustplaats'. Een prachtig slot van dit gebed, waar het wonen van de HEERE in Zijn huis centraal stond. Een zelfde uitspraak komen we tegen in Ps.132:8-9, waar David het zelfde zegt.

Vers 42

Salomo besluit zijn gebed door de HEERE opnieuw te wijzen op Zijn beloften aan David. Salomo wil God aan Zijn Woord houden en pleit daarmee op Gods beloften.

Een vergelijking met de versie van 1Kon.8

In 1Kon.8:22-53 vinden we eveneens een versie van dit gebed. De inhoud en de opbouw van de versie uit 2Kron.6 zien er helemaal in terug. Dat er hier toch sprake is van een andere schrijver, merken we aan een aantal zaken.

- De samenvattende slotzinnen die we vinden in 2Kron.6:40-42, ontbreken in de versie van 1Kon.8.
- In de versie van 1Kon.8 vinden we daarentegen een toevoeging na de laatste van de zeven gebedspunten:
'51 Want zij zijn Uw volk en Uw erfdeel, die Gij uitgevoerd hebt uit Egypteland, uit het midden des ijzeren ovens;

52 *Opdat Uw ogen open zijn tot de smeking van Uw knecht, en tot de smeking van Uw volk Israel, om naar hen te horen, in al hun roepen tot U.*

53 *Want Gij hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken der aarde; gelijk als Gij gesproken hebt door den dienst van Mozes, Uw knecht, als Gij onze vaders uit Egypte uitvoerde, Heere HEERE!*

Daarna lezen we in 1Kon.8:56-61 nog van het uitspreken van de zegen (1Kon.8:55).

'56 Geloofd zij de HEERE, Die aan Zijn volk Israel rust gegeven heeft, naar alles, wat Hij gesproken heeft! Niet een enig woord is er gevallen van al Zijn goede woorden, die Hij gesproken heeft door den dienst van Mozes, Zijn knecht.

57 De HEERE, onze God, zij met ons, gelijk als Hij geweest is met onze vaders; Hij verlate ons niet, en begeve ons niet;

58 Neigende tot Zich ons hart, om in al Zijn wegen te wandelen, en om te houden Zijn geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, dewelke Hij onzen vaders geboden heeft.

59 En dat deze mijn woorden, waarmede ik voor den HEERE gesmeekt heb, mogen nabij zijn voor den HEERE, onzen God, dag en nacht; opdat Hij het recht van Zijn knecht uitvoere, en het recht van Zijn volk Israel, elkeen dagelijks op zijn dag.

60 Opdat alle volken der aarde weten, dat de HEERE die God is, niemand meer;

61 En ulieder hart volkomen zij met den HEERE, onzen God, om te wandelen in Zijn inzettingen, en Zijn geboden te houden, gelijk te dezen dage.'

- Beide versies geven niet eenduidig aan of het hier gaat om een gebed of een zegen en wanneer er wat plaatsvindt.

In 2Kron.6:3 staat dat Salomo het volk zegent; blijkbaar met dat wat hij daarna uitspreekt. Het lijkt alsof hier ook de inleidende woorden (2Kron.6:4-11) bij horen. Salomo spreekt God aan.

In vers 12 staat dat hij zijn handen uitbereidt en in vers 14 lezen we dat hij ook nog eens knielt.

In 2Kron.7:1 lezen we over het 'voleindigen van het gebed'.

In de versie van 1Kon.8 lijkt de inleiding (1Kon.8:12-21) niet bij het gebed te horen en begint dat pas als Salomo zijn handen uitbereidt (vers 22). Uit vers 54 kunnen we opmaken dat hij ook heeft geknield, want er staat dat hij na de smeking opstaat. Hij breidt dan zijn handen uit naar de hemel en zegent de gemeente (vers 54-55).

1Kon.8:22 Breidt zijn handen uit

Na de smeking staat hij op, blijft met handen uitgebreid naar de hemel en zegent de gemeente (54-55) met de zegen die we vinden in 1Kon.8:56-61.

De schrijvers van beide versies hebben de status van de inleiding dus op een verschillende manier geïnterpreteerd. De één als inleidende woorden in het gebed en de ander als inleidende woorden die direct aan het gebed vooraf gaan.

In de Kronieken-versie wordt waarschijnlijk alleen de smeking beschreven en in de Koningen-versie vinden we dan ook de zegen vermeld.

- In de Koningen-versie ontbreekt de passage die beschreven wordt in 2Kron.7:1-3. De Kronieken-schrijver onderscheidt dat wat in deze passage gebeurt van het grote offerfeest wat daarna aanbreekt.

Daniël en Salomo

Treffend is de parallel tussen Daniëls gebed en dit gebed van Salomo.

Allereerst vallen de tegenovergestelde feiten op. Daniël bidt niet alleen voor Juda, maar voor heel Israël (9:7, 11). Salomo was de laatste koning die geregeerd heeft over de voltallige twaalf stammen en onder zijn regering was er maximale vrede, welvaart en een maximaal grondgebied (1Kon.4:21-25); een maximaal verschil met de situatie tijdens de ballingschap.

Salomo wijdt het huis van God in, het eerste stenen heiligdom voor de God van Israël, wat zijn weerga niet kende (vgl. Ezr.3:12). Daniël moet spreken over 'Uw heiligdom dat verwoest is' (9:17). Wat een tegenstelling tussen de vreugde bij de inwijding van Gods Huis en de situatie in Daniëls tijd.

In het gebed van Salomo komen vergelijkbare zaken naar voren als in het gebed van Daniël. Salomo heeft het over het 'Huis wat naar Gods Naam genoemd is' (1Kon.8:29). Hij koppelt de aanwezigheid

van God aan deze plaats. Ook Daniël benadrukt, net als veel andere profeten, het feit dat er verwoesting gekomen is over Gods stad en Gods heilige berg (Dan.9:16; Jer.25:29 en 32:34). Niet alleen het volk is door deportatie ontheemd geraakt, maar ook God is Zijn woonplaats kwijt.

Salomo koppelt net als Daniël schuldbelijdenis en smeking aan verhoring van God (2Kron.6:24-25).

Gods reactie op dit gebed bij de inwijding

We vinden hier, net als in Daniël 9, naast het gebed ook het antwoord op het gebed.

We kunnen namelijk uit het vervolg afleiden hoe de HEERE op dit gebed van Salomo reageert:

- God accepteert de offers die bij de inwijding gebracht worden (7:1).
- Hij vult het huis met Zijn aanwezigheid (7:1-2).
- Het volk laat merken dat het begrepen heeft wat de HEERE hier mee wil zeggen: Hij zal doen waar Salomo om gevraagd heeft.

De HEERE verschijnt ook aan Salomo persoonlijk en laat hem het volgende weten:

- Hij zegt dat Hij Het gebed verhoord heeft: de HEERE wil op deze plaats wonen en aanbeden worden (7:12, 15-16). Zijn ogen zullen open zijn en Zijn oren zullen horen.
- Als het volk gezondigd zal hebben en zal lijden onder de straf daarvan, zal de HEERE hen verhoren, vergeven en de straf wegnemen als ze zich zullen verootmoedigen en zich bekeren van hun zonden (7:13-14).
- Als het volk zal volharden in zonden en zich zal afkeren van de HEERE, zal Hij hen uit het land wegdoen en ook zal dan de tempel ontheiligd worden, tot spot van de volken (7:19-22).
- Als Salomo in Gods wegen zal wandelen, zal zijn koninkrijk stand houden en zal de belofte die de HEERE aan David heeft gedaan daarmee in vervulling gaan.

De HEERE verhoort Salomo's gebed, maar toch blijft het principe gehandhaafd dat door de zonde van het volk de zichtbare en merkbare aanwezigheid van God zal verdwijnen uit het land. We hebben hier te maken met een voorwaardelijke belofte van de HEERE. Die voorwaarde zien we ook al terug in vers 16-17.

Ter overdenking

Achterliggende gedachte voor Salomo's smeking is blijkbaar dat God kan niet wonen waar de zonde woont. Vandaar ook zijn smeking.

- Hoe gaan wij met deze wetenschap om in ons leven?

Daniël keek terug en beled schuld voor het verleden. Salomo kijkt vooruit en doet voorbede voor de toekomst van zijn volk.

- Betrek jij ook de toekomst van je geliefden of wie dan ook in je gebeden?

Salomo houdt God aan Zijn Woord. Hij kent de beloften waar hij aanspraak op mag maken en pleit ook op die beloften.

- Op welke beloften mogen wij aanspraak maken?
- Pleiten op Gods beloften; doe je dat ook?

Salomo schildert hier een profetisch vooruitzicht, waarvan wij de volledige vervulling nog niet hebben meegemaakt: het volledige herstel van Gods volk Israël.

- Welke plaats heeft deze gedachte in ons leven en gebedsleven?

De tempel in Jeruzalem was de zichtbare woonplaats van de HEERE God.

- Waar is Zijn woonplaats nu?

De aanwezigheid van een nakomeling van David op de troon is onlosmakelijk verbonden met gehoorzaamheid. Hoe goed de voornemens van het volk Israël en haar leiders ongetwijfeld ook bij tijden waren; toch trad de vloek in werking. De mens was niet in staat om naar de wet te leven.

Jezus Christus, de grote Zoon van David, heft de vloek op. Hij is de Zoon des Mensen en werd Immanuël, God-met-ons. Hij wil met Zijn Geest wonen in het leven van de gelovigen.

- Wat mogen we de Heere hier dankbaar voor zijn!